

Krigsminister strax vil udtale, om det virkelig er hans Mening, at vi for en Tid kunne blive staaende ved denne Bevilling, eller om det ikke meget mere kun er et første Skridt paa denne Vej. Jeg troer nemlig, at den høitærede Minister vanskeligt vil paatage sig at præstere et virkelig Forsvar for vort Fædreland med en Styrke, der kan nytes med en Beholdning af 40,000 Geværer, naar man huffer paa, hvor stor en Deel der nødvendigviis maa have i Reserve for den Styrke, der behøves. Jeg ønsker altsaa at høre, om det er den høitærede Ministers Tanke, at vi i den nærmeste Fremtid, under Omstændigheder, hvor hele den europæiske Stilling og vor egen Stilling ere saa overordentlig usikre, kunne berolige os ved Anskaffelsen af en saadan Beholdning som 30,000 nye og 10,000 forandrede Geværer. I Forbindelse hermed vil jeg tillade mig at udbede os Oplysning om, hvorvidt det er den høitærede Krigsministers Tanke, at det Vaaben, han i dette Dieblik siger, at han er beredt paa at anskaffe, saasnart Bevillingen er givet, er et saadant, at han mener, at det kan være et endeligt, det vil sige, at det i den Grad svarer til den allernæste Tids Dom om Geværer, at man kan blive staaende derved, eller om der ikke meget mere maatte være et endnu bedre Vaaben, som det maa og bør være hans Tanke at anskaffe, og i saa Fald naar og hvorledes han tænker at gaae frem i denne Retning. Det kan formeentlig ikke Andet end være i høieste Grad af Interesse for den bevilgende Myndighed saa tidligt som muligt og i den Grad, hvori det lader sig gjøre, at være istand til at danne sig en Forestilling om de Offre, der fra Statens Side ere at bringe, for endelig engang at komme til Noget, der er et virkelig Forsvar. Jeg troer nemlig, at Stemningen i det danske Folk er en saadan, at det i det Hele taget vil findes meget beredvilligt til at bringe endogsaa store Offre for et godt Forsvar, men at den tillige er en saadan, at Folket ikke vil bringe Offre, men hellere staae, om det skal være, reent værgeløst, end have et Forsvar, der næsten ikke er andet end en Figur, uagtet Bekostningerne derved ere meget betydelige og sølelige. En Udtalelse i denne Retning af den høitærede Minister, vilde jeg troe, vilde være

i Sagens, hans egen og Regjeringens Interesse, og sjøndt jeg meget vel erkjender, at dette strengt taget ikke ligger for allerede ved denne Sag, mener jeg dog, at det er nyttigt at have foranlediget en saadan Udtalelse, ligesom jeg ogsaa troer, at det vilde være til Nytte, om den ærede Minister vilde besvare mit Spørgsmaal. — Den høitærede Minister har talt varmt til Forsvar for det specielle Forlangende, han har gjort, om 3,000 Bagladerarabiner for Cavalleriet. Hvis jeg har formaaet at opfatte hans Grundanskuffelse, har han, da disse 3,000 Karabiner jo vilde være tilstrækkelige til hele vort Cavalleri, tænkt sig en væsentlig Forvandling af vort Cavalleri ved det, han har angivet ved Udtrykket det beredne Infanteri og ved Henvisningen til Amerika. Saavidt jeg har formaaet at danne mig en Forestilling om disse Forhold, helder jeg til den Tro, at det ikke vil være ganske hensigtsmæssigt for en Stat som Danmark, der paa ingen Maade kan gaae ud fra de selv samme Standpunkter, som saa store, saa krigsførende og saa erobringssyge Stater som Preussen eller andre maatte med Nette lægge til Grund for deres Organisation. Jeg troer, at den ærede Krigsminister maa indrømme mig, at af vort Cavalleri, selv om vi fik det meget større, end jeg haaber, at vi ville indrette det, vil dog den større Part væsentlig have den Opgave at udføre det, jeg troer, de Militaire kalde Sikkringsstjernen, Ordonnantstjernen o. s. v., hvortil den nye Bagladeriffel dog virkelig ikke er nødvendig, idet f. Ex. et Signalfud omtrent ligesaa godt kan gives med en af de simple og daarlige Pistoler, som vi for Tiden have. Hvorledes man end tager det, vil det ikke kunne nægtes, at der er nogen Sandhed i den Ytring, der offentlig er bleven gjort gjældende af en Mand, der kalder sig Cavalleriofficer, at en Cavallerist, før at være en virkelig Cavallerist, fortrinsviis maa have sin Sabel og sin Hest for Die, og næsten ikke Andet, thi har han Andet for Die, svækker han moralsk og materielt Betydningen af sig selv og sit Vaaben. Men skulde den ærede Krigsminister ogsaa for vore Forhold have Ret i, at Bagladevaaben maatte anskaffes for Cavalleri, saa vil jeg dog tillade mig at henstille, om det ikke er for rundelig taget, at han begjærer dem for det hele